

ALISHER NAVOIY NOMIDAGI
TOSHKENT DAVLAT O'ZBEK TILI
VA ADABIYOTI UNIVERSITETI

MATNSHUNOSLIK VA ADABIY MANBASHUNOSLIK
KAFEDRASI

“ADABIY MANBASHUNOSLIK VA MATNSHUNOSLIKNING DOLZARB MUAMMOLARI”

MAVZUSIDAGI RESPUBLIKA
ILMIY-AMALIY ANJUMANI MATERIALLARI

TOSHKENT SHAHRI
9-NOYABR 2022-YIL

ALISHER NAVOIY
NOMIDAGI TOSHKENT DAVLAT
O'ZBEK TILI VA ADABIYOTI
UNIVERSITETI

**ALISHER NAVOIY NOMIDAGI TOSHKENT DAVLAT
O'ZBEK TILI VA ADABIYOTI UNIVERSITETI**

**MATNSHUNOSLIK VA ADABIY MANBASHUNOSLIK
KAFEDRASI**

**“ADABIY MANBASHUNOSLIK VA
MATNSHUNOSLIKNING
DOLZARB MUAMMOLARI”
MAVZUSIDAGI
RESPUBLIKA ILMIY-AMALIY
ANJUMANI MATERIALLARI**

**TOSHKENT SHAHRI
9-NOYABR 2022-YIL**

UO'K 82.09:801.73

KBK 83.3

Sh 91

ISBN 978-9943-8958-5-0

"ADABIY MANBASHUNOSLIK VA MATNOSHUNOSLIKNING DOLZARB MUAMMOLARI"
MAVZUSIDAGI RESPUBLIKA ILMUY-AMALIY ANJUMANI MATERIALLARI, Toshkent
"TUBO NASHR" 2022, 378bet

MAS'UL MUHARRIR:

Rashid Zohidov
filologiya fanlari doktori, dotsent

NASHRGA TAYYORLOVCHILAR:

Zilola Shukurova
filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori

Umedullo Mahmudov
filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori

Azamat Atayev
Matnshunoslik va adabiy manbashunoslik kafedrasi o'qituvchisi,
tayanch doktorant

MUHARRIRLAR:

Manzar Abdulxayrov
Matnshunoslik va adabiy manbashunoslik kafedrasi dotsenti,
filologiya fanlari doktori

Azizullah Aral
Matnshunoslik va adabiy manbashunoslik kafedrasi dotsenti

MUSAHHIHLAR:

Sobir Mansurov
Matnshunoslik va adabiy manbashunoslik kafedrasi
katta o'qituvchisi

Kozim Asrorov
Matnshunoslik va adabiy manbashunoslik kafedrasi
o'qituvchisi

MATN TERUVCHI:

Sharofiddin Jalilov
Matnshunoslik va adabiy manbashunoslik kafedrasi o'qituvchisi

МУТРИБ АСАРЛАРИДАГИ МАТН ТАФОВУТЛАРИ ТАХЛИЛИ

Мадиримова Соҳиба Маҳмудовна

Тошкент ДУАУ, доцент в.б.

madirimova555@gmail.com

Аннотация: Ушбу мақолада Хоразм адабий мухити шоири Муҳаммад Ҳасан Мутриб Ҳожи Табиб ўғлиниңг (1853–1923) лирик шеърлари матншунослик аспектида тадқик қилинган.

Калит сўзлар: матн, девон, кўлёзма манба, аслият, табдил, газал, байт, банд.

Abstract: In this article, the lyrical poems of the Khorezm literary milieu poet Muhammad Hasan Mutrib Haji Tabib son (1853-1923) are studied from the aspect of textual studies.

Keywords: text, devon, manuscript source, original, conversion, ghazal, maqta', couplet.

Аннотация: В данной статье с текстологической точки зрения исследуются лирические поэмы поэта хорезмской литературной среды Мухаммада Хасана Мутриба Хаджи Табиба сына (1853-1923).

Ключевые слова: текст, диван, рукописный источник, оригинальность, адаптировать, газель, стих, клаузула.

Ҳар кандай асарнинг манбалароро матний тафовутларини аниклаш ва муаллиф вариантига яқин мукаммал вариантини тиклаш матншуносликнинг асосий муаммоларидан ҳисобланади. Шу пайтгача Мутриб илмий фаолияти хусусида баъзан умумий тарзда, баъзан маҳсус мақолалар эълон қилинган бўлса-да, шоир шеърлари матний жиҳатдан маҳсус тадқиқ этилмаган. Шоирнинг XIX аср охири XX аср бошларида кўчирилган девон кўлёзмалари, кўлёзма баёзлар, мажмуа (тўплам) ҳамда тазкираларга киритилган шеърларидан айримлари жорий имлода нашр этилган. Ушбу нашрларни шоир асарларининг аслияти билан қиёслаганда улар орасида матний тафовутлар борлиги кўзга ташланади. Бундай матний ҳатоликлар табиийки, айрим ўринларда сўзларнинг нотўғри ўқилишига олиб келган бўлса, айрим холларда шоир ифодаламокчи бўлган поэтик мазмуннинг ўзгариб кетишига, матнидан узоқ ғализ жумлалар юзага келишига сабаб бўлган. Бу эса ўз навбатида, Мутриб асарларининг аслият асосидаги қиёсий-матний тадқиқини амалга оширишни кун тартибиға қўяди.

Шундан келиб чиқиб, тадқикотда Мутриб лирик асарлари аслияти (девон кўлёзмалари, кўлёзма тазкира, мажмуа (тўплам), баёзлардаги шеър матнлари) билан уларнинг нашр вариант (хозирги кунда эълон қилинган вақтли матбуот нашрлари, интернет сахифалари, шоир шеърларининг турли тўплам(рисола-мажмуа, ўзбек адабиёти хрестоматияси)лари ўзаро мукояса этилди. Таъкидланганидек, шоир асарлари нашрга тайёрланиш жараённида ўзгаришларга учраган ва бу ўзгаришларни куйидагича таснифлаш мумкин:

1. *Байт ва мисраларнинг тушиб қолиши;*
2. *Сўзларнинг нотўғри ўқилиши;*

Байт ва мисраларнинг тушиб қолиши. В (903-инв. 264^a-бет) таянч ёрдамчи манбада Мутрибнинг “Этдинг мани” радифли ғазали берилган. Ғазал 7 байтдан иборат бўлиб, у “Гулистон журнали”нинг 1974 йил 7-сони(28-бет)да нашр этилган. Бироқ ғазал нашрда 6 байт шаклида учрайди:

*Наззорай ҳуснинг учун ҳар лаҳза фурқат дашитида,
Кон ишеглатиб, даҳр аҳлига беэътибор этдинг мани.*

Бу байт девон кўллёзмасига тўртинчи ўринда келади. Аммо асоссиз равишда нашрдан тушириб қолдирилган.

В (903-инв. 205^b-бет), D (906-инв. 139^b-бет) таянч ёрдамчи манбаларга “Фидо” радифли 7 байтли ғазал кўчирилган. Бу ғазал ҳам М.Пирназоровнинг “Мутриб Хонахаробий (Рисола-мажмуя)” [Пирназоров, Матназар. Мутриб Хонахаробий (Рисола-мажмуя), 2001. 7.] рисоласига 6 байт килиб берилади. Қўйидаги бир байт нашрдан тушиб қолган ва у девон кўллёзмаларида тўртинчи ўринда учрайди:

*Раҳм этиб, қулбам сори қилсанг хиромон ноз ила,
Жисми жоним ўйлинга, эй кўнглум олгоним, фидо.*

Мутрибнинг В (903-инв. 208^a-бет), D (906-инв. 241^b-бет) таянч ёрдамчи манбаларга кўчирилган “Ё раб” радифли 7 байтли ғазали ҳам рисола-мажмуя (11-бет)да 6 байт ташкил этади.

*Вафо меҳрин тилаб ажзу ниёз этсам жсанобига,
Қулур ҳар кун фузунроқ, жонима жавру ситам, ё, раб.
Юкоридаги байт аслиятда бешинчи ўринда берилган.*

Шоирнинг 7 байтли “Пайдо” радифли ғазали жорий нашрларида жиддий матний хатолик билан нашрга тайёрланган. Ушбу ғазал нашрида бир байт таркибида “сўзларнинг лексик жиҳатдан фарқ қилиши”, “сўзларнинг нотўғри ўқилиши”, “изофаларнинг ноўрин қўйилиши” кўринишида кўзга ташланади.

Мутрибнинг В (903-инв. 270^b-271^a-бетлар) таянч ёрдамчи манбадаги Мунис (*Хиромон қоматингким, гулшани умрим ниҳолидур*) мисраси билан бошланувчи ғазалига ёзган 9 бандли тахмиси кўчирилган. Ушбу тахмиснинг еттинчи банди рисола-мажмуя (38-бет)га қўйидаги тарзда табдил қилинган:

*Бўлуб наврас ниҳолинг файзидин ушиоқлар масрур,
Мажолис ичра бўким фош эрур ики юзингдин нур,
Жаҳон ҳуснинг баҳори бирла фирдавси паридекдур,
Йўқ эрса кўнглума бо Оллоҳу, ул дўзах мисолидур.*

Дастлабки икки мисрадан кейин келувчи учинчи мисра нашрда тушириб қолдирилган. Тушириб қолдирилган бу мисра қўйидагича:

Ҳазин кўнглум гаминким, бодайи васлинг-ла барҳам ур.

Сўзларнинг нотўғри ўқилиши. Полвонназир Бобоҷонов Лаффасий тазкирасини табдилида, “Мутрибким, Мухаммад Ҳусайнин девон Ҳожи табиб ўғли” - “Ҳусайнин” деб

беради, аммо Мутриб отасининг исми “Ҳасан”. Қўлёзмада ҳам “حسن” берилган. “Ҳусан” бўлиши учун бу исм арабчаси “حسین” каби ёзилиши керак. Нашр жараёнида, бу исм тарихий манбалардан хабарсиз ҳолда “Ҳусан” тарзида хато ўқилган [Лаффасий, Ҳасанмурод. Тазкира шуаро, 1992. 83-85]. Бундан ташқари, шоирнинг ушбу нашрда эълон қилинган “пайдо” радифли ғазали матнида ҳам бир қанча матний номувофиқликлар қўзга ташланади. Бу ғазал Матназар Пирназаров томонидан нашрга тайёрланган “Мутриб Хонахаробий (рисола-мажмуя)”сида ҳамда Болта Давлатовнинг “Хоразм ҳақиқати” газетаси (1991 йил, 20 июль сони)да ҳам нашр қилинган. Матннаги фарқлар В (903-инв. 203^б-бет), D (906-инв. 238^б-бет) таянч ёрдамчи манбалар ҳамда Лаффасийнинг 12561 (140^а-бет) рақамли қўлёзма тазкираси асосида қиёсий ўрганилди.

Ғазалнинг биринчи байтидаги “Ҳамдингдин” сўзи Матназар Пирназаров тайёрлаган рисола-мажмууга “Ҳамдамингдин” шаклида ўзгаришга учраган:

*Зиҳи жонларга ҳамдамингдин бўлиб файзу сафо пайдо,
Хаёлингдин кўнгулларга бўлиб ҳар муддао пайдо.*

Таянч ёрдамчи манбаларда, Лаффасийнинг қўлёзма тазкирасида, Б.Давлатов ҳамда П.Бобожонов тайёрлаган нашрларда қуйидагича тўғри берилади:

*Зиҳи жонларга ҳамдингдин бўлиб файзу сафо пайдо,
Хаёлингдин кўнгулларга бўлиб ҳар муддао пайдо.*

Ғазал ҳазажи мусаммани солим(мафойилун, мафойилун, мафойилун(V---/V---/V---/V---) вазнида ёзилган.

“Ҳамдам” сўзи форс тилидан олинган бўлиб, улфат, бирга юрувчи; ўртоқ, дўст деган маъноларни беради. “Ҳамд” [Навоий асарлари луғати. 1972. 763.] сўзи эса араб тилидан олинган бўлиб, 1. Мақтov мадҳ; 2. Шукр, ташаккур деганидир.

Маъноси: Сенинг ҳамдингдан жонларга нақадар ажойиб файзу сафо ҳосил бўлиб, Сен ҳақингдага хаёл суришдан кўнгуллардаги барча муддао-мақсадлар юзага чиқади.

Нашрдаги байт мазмуни: Сенинг дўстлигингдан жонларга нақадар ажойиб файзу сафо ҳосил бўлиб, Сен ҳақингдага хаёл суришдан кўнгуллардаги барча муддао-мақсадлар юзага чиқади.

Байтдаги “Ҳамд” сўзи “Ҳамдам” деб нотўғри ўқилганлиги сабабли байтдаги маъно ўзгариб, мазмунга таъсир қилган.

Ушбу ғазалнинг учинчи байти Лаффасий қўлёзма тазкирасида қуйидагича кўчирилган:

*Қилиб чарх узра хуршид ... маҳни жилвагар тун-кун,
Олардин қудратинг бирла жумла(й)и оламга зиё пайдо.*

Ушбу байтда “-ила” боғловчи вазифасидаги қўмакчи тушиб қолган. Кейинги мисрадаги қўмакчи вазифасида келган “-ла” сўзи ўзгариб, “Бирла” шаклида берилган.

Тазкира нашрида:

*Қилиб чарх узра хуршид монанд жилвагар тун-кун,
Олардин қудратинг ла жумла_ оламга зиё пайдо.*

“Монанд” [Навоий асарлари луғати. 1972. 397.] сўзи форс тилидан олинган бўлиб, “Ўхшаш” дегани. Байтдаги “Хуршид ила маҳни” бирикмаси “Хуршид монанд” бўлиб

ўзгаради. Бундан ташқари “-ла” кўмакчиси шеърий шаклда берилганда чизикча билан ёзилиши мақсадга мувофиқдир. Бу билан байтда имловий хатога йўл қўйилган. “Жумлай оламға” бирикмасининг “Жумла оламға” бўлиб келишида изофа берилмаган.

Ушбу байт рисола-мажмууда қуидагича учрайди:

Қилиб чархи хуршиид ила то жисилваки тун-кун,

Олардин қудратинг-ла жумла_ оламга зиё пайдо (5-бет).

Б.Давлатов тамонидан тайёрланган нашрда:

Қилиб хуршиид чарх узра ажойиб жисилвагар тун-кун,

Олардин қудратингла жумлац оламга зиё пайдо.

Таянч ёрдамчи манбаларда қуидагича тўғри берилган:

Қилиб чарх узра хуршиид ила маҳни жисилвагар тун-кун,

Олардин қудратинг-ла жумлайц оламга зиё пайдо.

Байтнинг насрый баёни: Осмонда ой ва қуёшни туну кун нур-жисилва сочувчи қилиб қўйгансан. Бу икковидан Сенинг қудратинг билан бутун оламга зиё-ёргулек пайдо бўлади.

Куида шу ғазалнинг тўртинчи байти кўлёзма тазкирада ҳамда таянч ёрдамчи манбалардагидек айнан сақланган:

Бирор ҳусн авжси узра гулжабину қадди мавзундур,

Бирорда ишқ аро булбул каби тун-кун наво пайдо.

Бу тўртинчи байт нашрларда қуидагича берилади:

М.Пирназаров тайёрлаган рисола-мажмууда,

Бирор ҳусни авжси узра жисабин қадди маҳзундур,

Бирор то ишқ аро булбул каби тун-кун наво пайдо.

П.Бобожонов нашрида:

Бирорким ҳусну шавқда гулжабину қадди мавзундур,

Бирор ишик аро булбул каби тун-кун наво пайдо.

Б.Давлатов нашрида:

Бирор ҳусн ахли ичра гул жабину қадди музундур,

Бирорда ишқ аро булбул каби тун-кун наво пайдо.

Ғазалнинг ўнинчи байтидаги “Шавқ” сўзи рисола-мажмууда “Ишқ” бўлиб таҳрир этилган. “Ошиқларинга” сўзидаги “-га(-га)” жўналиш келишиги эса тушиб колган.

Натижада байт мазмуни ўзгариб, вазн сакталиги юзага келган. Ушбу байт қуидагича:

Бу янглиг ҳусн ила маъшуқлиқ изҳор этиб, ҳар дам,

Қилиб ошиқларинг ишқ аро бўйи вафо пайдо.

Бу байт Б.Давлатов нашрида:

Бу янглиг ҳусн ила маъшуқалиқ изҳор этиб, ҳардам,

Қилиб oshiqlariga шавқ аро бўйи сафо пайдо.

Таянч ёрдамчи манбалар, Лаффасий кўлёзма тазкираси ҳамда П.Бобожонов тайёрлаган нашрида шоир девон қўлёзмаларидаги каби қуидагича тўғри берилади:

Бу янглиг ҳусн ила маъшуқлик изҳор этиб, ҳар дам,

Қилиб oshiqlaringga шавқ аро бўйи вафо пайдо.

Байтнинг насрий баёни: бунга ўхшаш ҳусн билан ҳар дам маъшуқлиқни изҳор этиб-кўрсатиб, ошиқларингга шавқ билан вафонинг ҳидини-асарини(изини) пайдо қиласан.

Шу ғазалнинг ўн иккинчи мисрасида “Нахл” сўзи учрайди. Бу сўз П.Бобожонов, Б.Давлатовлар нашрларида “Нахл” бўлиб берилган. “Х” ва “Ҳ” харфларининг ўзгариши байт мазмунининг ўзгаришига сабаб бўлган. Масалан, “Нахл” сўзи арабчадан олинган бўлиб, 1. Кўчат, ёш дараҳт; 2. Хурмо дараҳти маъноларини англатса, “Нахл” эса “Асалари” деган маънони беради. Ушбу байт куйидагича:

Этиб лутфинг баҳори тийра туфроқдин жсаҳон ичра

Минг алвон неъмату ер узра нахли дилкушио пайдо.

Байтдаги “Неъмату ер” (Неъмат ва ер) шаклида берилган бирикма матн контекстидаги тарқокликни юзага келтиради. Таянч ёрдамчи манбаларга, кўлёзма тазкирага ҳамда рисола-мажмууга “Неъмату ер”, яъни “Ерни неъмати” бўлиб тўғри берилган:

Этиб лутфинг баҳори тийра туфроқдин жсаҳон ичра

Минг алвон неъмати ер узра нахли дилкушио пайдо.

Байтнинг насрий баёни: Сен лутфинг баҳори билан қора тупроқдан жсаҳонда минг турли дилни яйратувчи-очувчи янги-янги неъматни ер юзида пайдо қиласан.

Ғазалнинг мактаъ қисмидаги “Иймон” сўзи рисола-мажмууда “Имон” шаклида, пайт мазмунини ифодаловчи “То” сўзи эса тушиб қолган:

Солиб кўнглумга имон гавҳарин то нақди жсон чиккач,

Илоҳи, айлагил Мутрибга андоғ раҳнамо пайдо.

Ушбу байт Б.Давлатов нашрида:

Солиб кўнглумга имон гавҳарин то нақди жсон чиккач,

Илоҳи, айлагил Мутрибга андоғ раҳнамо пайдо.

Таянч ёрдамчи манбаларда, кўлёзма тазкирада ҳамда П.Бобожонов тайёрлаган нашрда куйидагича тўғри берилган:

Солиб кўнглумга иймон гавҳарин то нақди жсон чиққач,

Илоҳо, айлагил Мутрибга андоғ раҳнамо пайдо.

Ғазал мактаъси шоирнинг яратувчига жон чиқар пайтида иймонини саломат сақлашни сўраб, килган илтижоси билан тугайди. Нашрларда берилган ушбу байтдаги фарқлар байт мазмунига уччалик таъсир этмаган бўлса-да, вазнга таъсир этган ўринлар сезилади.

Матназар Пирназаров тадқиқот ишида шоир ғазаларида кўплаб бадиий санъатлар қўлланилганига доир мисолларни келтиради. Чиройли таҳлиллар асосида шоирнинг бадиий маҳорати очиб берилади. Бирок бу мисоллардаги сўзларнинг матнига эътибор қаратилса, уларда айрим матний фарқлар борлиги кўзга ташланади. Масалан, М.Пирназаров “Мутрибининг санъаткорлик маҳорати” фаслида: “... Халқ поэзиясида ёзма шеъриятда ҳам поэтик фонетика аллитерация усулининг мазмун ва шаклга ижобий таъсирни бор. Мутрибнинг қуидаги “С” товушининг тақрорланиши шу жиҳатдан характерли:

Сазрин қаломинг Мутрибо саргаштани сайд этиб,

Хар бир сўзинг эй маҳдиқо_ жсон бергуси_ жсон бергуси – тарзida шоирнинг тақрорга асосланган ёйиқ радифли ғазалининг мактаъ қисмидан мисол келтиради [Пирназаров,

Матназар. Мутриб Хонахаробийнинг ижодий йўли. 1973. 87-97]. Хўш, ушбу байтдаги “поэтик фонетика аллитерация усули” қай ҳолатда юзага келган, сўзларнинг нотўғри ўқилиши эвазигами? Байтдаги “Сайд” сўзи ғазалнинг вазнига ҳамда мазмунига таъсир этади. “Сазрин” сўзи эса хато ўқилган. Аслида бу байт: “Эй Маҳлиқо, (сенинг) ширин сўзинг боши айланган Мутрибни хурсанд этади. Эй ой юзли (ёр), ҳар бир сўзинг жон багишлайди, жон багишлайди” мазмунига эга! Аслият (903/IV инв. (261^а-бет)да эса ушбу байт:

Ширин қаломинг Мутриби саргаштани хурсанд этиб,

Ҳар бир сўзинг, эй моҳлиқо, жон бергуси, жон бергуси – каби кўчирилган.

Аллитерация санъати эса, билганимиздек, муайян товушлар тақрорига қурилади. Юқорида қайд этилган мисраларда эса факат “саргашта” ва “хурсанд” сўзларида “с” товуши тақрорланган. Табиийки, биз буни том маънодаги аллитерацияга мисол бўла олади, деб ҳисоблай олмаймиз. Аллитерация (Тавзев) – шеърда, жумлада, бандда ва қисман насрый асарларда ҳам бир хил ундош товушларнинг тақрорланиши. Товушлар оҳангдорлиги, асосан бир хил товушларнинг тақрорланишидан ҳосил бўлган оҳангдошлиқ аллитерация деб юритилади [ЎЗМЭ. 2000]. Бунга мисол килиб Фурқатнинг “Сайдинг қўябер, сайёд, сайёра экан мендек..” [Абдуғафуров, Абдурашид. ZIYOUZ.COM кутубхонаси <https://n.ziyouz.com>.] мисраси билан бошланувчи мусаддаси ёки бўлмаса, Э.Воҳидовнинг “Қаро қошинг, қалам қошинг, Қийик қайрилма қошинг қиз...” [ЎЗМЭ. 2000] каби мисралари билан бошланувчи шеърларини эслаш кифоя.

Ҳар бир ижодкор асарларини ўрганишда, энг аввал матнга бўлган масъулиятни ҳис қила билиши лозим. Акс ҳолда ўрганилаётган асар мазмунига жиддий таъсир этади. Мутриб Хонахаробининг А.Абдуғафуров, Б.Давлатов, П.Бобожонов, Ю.Рўзматов, М.Пирназаров томонидан газета ва журналларда эълон килинган шеърлари ҳамда 2001 йилда нашр килинган М.Пирназаровнинг “Мутриб Хонахаробий (Рисола-мажмуя)”га кўчирилган юзга яқин Мутриб асарлари қайта нашрталаб эканлигини таъкидлаш лозим.

Адабиётлар рўйхати

- Жабборов Н. Бадиий матн таҳрирининг хос хусусиятлари. //Ўзбек адабиётшунослигида талқин ва таҳлил муаммолари (Илмий мақолалар тўплами). – Т.: Mumtoz so‘z, 2014. – Б. 28-32.
- Ўз РФА ШИ. Асосий фонд. 906/VII инв. қўллэзма. Девон.
- Ўз РФА ШИ. Асосий фонд. 903/IV инв. қўллэзма. Девон.
- Пирназаров М. Мутриб Хонахаробий (рисола-мажмуя). – Тошкент, 2001. - Б. 40.
- Пирназаров М. Мутриб Хонахаробийнинг ижодий йўли. Фил. фан. номз... дисс. Самарқанд, 1973.
- Абдуғафуров А. ZIYOUZ.COM кутубхонаси <https://n.ziyouz.com>.
- ЎЗМЭ. Биринчи жилд. Тошкент, 2000 й.
- Навоий асарлари лугати (Тузувчилар: П.Шамсиев, С.Иброҳимов). – Тошкент: Faafur Fулом номидаги адабиёт ва санъат, 1972. – Б. 524.

9. АН-НА'ЙМ. /القاموس العربي الأوزبكي/ Арабча ўзбекча лугат. (Тузувчилар: О.Носиров, М.Юсупов ва бошқалар). // –Тошкент, Абдулла Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти, 2003. –Б. 613.
10. Бобоҷон Тарроҳ-Ходим. Хоразм шоир ва навозандалари (Нашрга тайёрловчилар: Анбара Отамуродова ва Олланазар Абдураҳимов). – Тошкент: Tafakkur qanoti, 2011. – Б.136 -140.
11. Лаффасий. Тазкираи шуаро (Нашрга тайёрловчи: П.Бобоҷонов). – Урганч, Хоразм. 1992. – Б. 83.
12. Ўзбек адабиёти. Хрестоматия. V том, II китоб. –Тошкент: Fafur Fулом номидаги бадиий адабиёт нашриёти, 1968. – Б. 352.
13. Юсупов Ю. Хоразм шоирлари. –Тошкент: Fafur Fулом номидаги бадиий адабиёт нашриёти, 1967. – Б. 100.